

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj I KŽ-Us-140/2022-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivana Turudića, univ.spec.crim., predsjednika vijeća te dr.sc. Tanje Pavelin i Tomislava Juriše, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Ivane Bujas, zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog G. R. zbog kaznenog djela iz članka 295. stavak 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11. , 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21. - dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbi Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (dalje: USKOK) podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Zagrebu od 22. rujna 2022. broj K-Us-10/22., u sjednici održanoj 1. veljače 2023. u prisutnosti u javnom dijelu sjednice zamjenika branitelja optuženika, odvjetnika I. C.

presudio je

Odbija se žalba USKOK-a kao neosnovana i potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobjanom presudom optuženi G. R. je, na temelju članka 453. točka 3. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. - pročišćeni tekst, 91/12. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 70/17. i 126/19. - dalje: ZKP/08.), oslobođen optužbe da bi počinio kazneno djelo protiv službene dužnosti, trgovanje utjecajem iz članka 295. stavak 1. KZ/11.

1.1. Na temelju članka 149. stavak 1. ZKP/08. troškovi kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točka 1. do 6. ZKP/08. te nužni izdaci optuženika i nužni izdaci i nagrada branitelja padaju na teret proračunskih sredstava.

2. Protiv te presude žalbu je podnio USKOK zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. Zakona o kaznenom postupku („Narodne

novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. - pročišćeni tekst, 91/12. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 70/17., 126/19. i 80/22.- dalje: ZKP/08.-22.) i zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom Visokom kaznenom sudu Republike Hrvatske da pobijanu presudu ukine i predmet uputi prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

3. Odgovor na žalbu podnio je optuženik po branitelju Lj. P. V., odvjetniku u Z., s prijedlogom da se žalba odbije kao neosnovana i potvrdi prvostupanjska presude, te je zatražena obavijest o sjednici vijeća.

4. Spis je, u skladu s odredbom članka 474. stavak 1. ZKP/08.-22., prije dostave sucu izvjestitelju, dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

5. Sjednica vijeća je održana u nazočnosti zamjenika branitelja optuženika, odvjetnika I. C., a u odsutnosti državnog odvjetnika i optuženika koji su o sjednici uredno obaviješteni.

6. Žalba nije osnovana.

7. Bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08.-22. USKOK obrazlaže razlozima da su razlozi o odlučnim činjenicama nejasni ili u znatnoj mjeri proturječni, te da o odlučnim činjenicama postoji znatna proturječnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržaju iskaza svjedoka i samih tih iskaza. Navedene povrede, nadalje, obrazlaže na način da nije jasno iz kojeg razloga prvostupanjski sud ne vjeruje pojedinim dijelovima iskaza svjedoka pa time nedostaju razlozi o odlučnim činjenicama dok se proturječnost i nejasnoća ogledaju u činjenici da sud kao istinit prihvaća iskaz svjedokinje I. D. u cijelosti, a odlučnim je cijenio samo određene dijelove iskaza tog svjedoka dok u odnosu na iskaz svjedoka F. postoji znatna proturječnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržaju iskaza tog svjedoka i samog iskaza.

7.1. Suprotno ovim žalbenim tvrdnjama, sud prvog stupnja dao je jasne i valjane razloge o svim činjenicama koje su odlučne za ocjenu kaznenopravne odgovornosti optuženika i zaključio da nije dokazano počinjenje predmetnog kaznenog djela. Pritom je prvostupanjski sud u odnosu na onu okolnost koju USKOK u nastavku žalbe pokušava dokazati – utjecaj na V. G. da donese nalaz u korist M. P. što je bio razlog i predmet njihovih sastanaka - jasno uputio na dijelove iskaze svjedoka V. G., I. D. i I. F. čije sadržaje je prethodno detaljno reproducirao (list 5.-13. pobijane presude), a na temelju kojih ne nalazi dokazanim da je optuženik počinio kazneno djelo. Naime, sud prvog stupnja nije niti bio dužan detaljno analizirati svaku tvrdnju iz opširnih iskaza svjedoka već se pravilno ograničio na analizu i ocjenu dijelova tih iskaza koji se odnose na odlučne činjenice, a pri tome nije utvrdio niti da postoji proturječje između iskaza citiranih svjedoka. Odlučne činjenice u ovom postupku su kontakti između optuženika i V. G. u kolovozu 2020. i je li optuženik tada postupao na način da, iskorištavanjem svog službenog i društvenog položaja i utjecaja, posreduje da se obavi druga radnja koja se ne bi smjela obaviti. Upravo na te činjenice prvostupanjski sud je cijenio iskaze svjedoka, analizirao ih i doveo u međusobnu vezu te konačno dao i ocjenu njihove vjerodostojnosti, a okolnost slaže li se USKOK s tim argumentima presude i jesu li oni utemeljeni, činjenično je pitanje.

Pri tome se ističe i da okolnost što USKOK smatra kako iz iskaza ispitanih svjedoka proizlazi dokazanim počinjenjem djela i pri tome upire na dijelove iskaza svjedoka različite od onih koje prvostupanjski sud drži relevantnim ne ukazuje na postojanje proturječnosti između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržaju iskaza tog svjedoka i samog iskaza već sadržajno također predstavlja obrazlaganje žalbene osnove pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

7.2. Prema tome, sud prvog stupnja nije počinio bitne povrede odredaba kaznenog postupka na koje ukazuje žalba zbog čega se presuda ne bi dala ispitati, kao što nije počinio niti bilo koju drugu postupovnu povredu na koju drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti sukladno članku 476. stavka 1. točke 1. ZKP/08.-22.

8. Žaleći se zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a sadržajno samo pogrešnog, USKOK ističe da prvostupanjski sud prilikom ocjene dokaza uopće ne ocjenjuje dio iskaza svjedoka G. da je sastanak inicirao tadašnji gradonačelnik B. koji mu je trebao i nazočiti, što je potvrdila i svjedokinja I. D., te da je G. Z. vlasnik bolnice u kojoj je zaposlen svjedok, međutim, ne obrazlaže na koji način je ta okolnost odlučna za utvrđivanje kaznenopravne odgovornosti optuženika u svijetlu utvrđenja prvostupanjskog suda da utjecaja uopće nije bilo. Dakle, prvostupanjski sud je, na temelju iskaza svjedoka G. koji je potvrđen iskazima I. D. i I. F., utvrdio da optuženik nije utjecao na svjedoka G., da od strane optuženika nije bilo nikakvog traženja, spominjanja vještačenja ili nečeg tome sličnog niti se nešto nudilo vezano za vještačenje. Stoga ispravno prvostupanjski sud nije posebno analizirao odnos optuženika s tadašnjim gradonačelnikom M. B. povezano s činjenicom da je optuženik bio jedan od 51-og zastupnika Gradske skupštine i do 2017. zamjenik pročelnice U. za zdravstvo G. Z. što bi predstavljalo takav društveni i službeni položaj koji ima utjecaj na poslovanje P. bolnice "S. I.", a koje okolnosti kao odlučne žalitelj apostrofira u žalbi.

8.1. Nadalje, žalitelj iznosi subjektivno promišljanje o stručnosti i iskustvu svjedoka G. kao vještaka koji se može nositi s medijski eksponiranim predmetom i da je razlog njegovog izuzimanja iz predmeta utjecaj optuženika iako suprotno tome iskazuje sam svjedok G. uz ponavljanje tvrdnje da optuženik nije niti mentalno niti riječju niti iznudom utjecao na njega kako da izradi nalaz osim što mu je rekao kako smatra da je M. P. dobar otac, a to ne potvrđuju niti ostali ispitani svjedoci. Svjedok G. je naveo da su ga njegov kolega psihijatar i socijalna radnica kontaktirali vezano uz predmet vještačenja i rekli mu da poznaju M. P. pri čemu nije bilo objektivnih elemenata za nelagodu koju je osjetio, svjedokinja I. D. je navela da joj je G. rekao da osjeća "pritiske sa svih strana", a svjedokinja S. K., koja se našla u parku M. sa svjedokom G., da joj je G. rekao o pritiscima osoba koje znaju ime njegove kćerke zbog čega će se izuzeti pa je ona otišla u USKOK. Međutim, nitko od citiranih svjedoka ne navodi da bi upravo optuženik bio osoba koja vrši pritisak da se izradi nalaz u korist M. P.. Stoga neosnovano žalitelj upire na iskaze svjedokinja K. i D. kao relevantnih za krivnju optuženika i zaključuje da svjedokinje imaju saznanja o relevantnim okolnostima koja saznanja osporavaju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja iz pobijane presude.

8.2. Nadalje, suprotno provedenim dokazima, žalitelj zaključuje da su pogrešni zaključci prvostupanjskog suda o razlozima sastanka iako je prvostupanjski sud isto utemeljio na suglasnim iskazima optuženika i svjedoka G. koje je povezo s

ispravama u spisu (Ugovor između specijalne bolnice P. i PB "S. I." od 1.3.2021. i Izmjene i dopune Statua Ustanove od 20.11.2021.) jer se isti održao u kolovozu za vrijeme godišnjeg odmora svjedoka G., a do preregistracije poliklinike u S. bolnicu je došlo u studenom 2022. Protivno izloženim žalbenim navodima, koji se u suštini svode na izlaganje subjektivnog viđenja stvari, prvostupanjski je sud u obrazloženju svoje presude dao određene, potpune i jasne razloge koje kao pravilne, prihvaća i drugostupanjski sud, te na njih upućuje žalitelja.

8.3. Naime, suprotno rezoniranju žalitelja, utemeljenom na dojmu, prvostupanjski je sud, u skladu s načelom slobodne ocjene dokaza u kaznenom postupku, obranu optuženika analizirao i ispitao, a sve izvedene dokaze, pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, svestrano je ocijenio i na temelju takve ocjene izveo pravilan i logičan zaključak koji nije doveden u sumnju "kontekstom vremena", kako to tvrdi žalitelj, jer je životno uvjerljivo i logično da se prije same preregistracije poliklinike obavljaju poslovni dogovori i sastanci s potencijalnim doktorima koji bi po preregistraciji i počeli raditi. Stavljaajući prigovore na analizu i ocjenu provedenih dokaza žalitelj neosnovano nastoji dovesti u sumnju njihove rezultate zanemarujući pri tome da niti jedan provedeni dokaz ne potvrđuje rezoniranje žalitelja.

8.4. Iz navedenih razloga nije osnovana žalba USKOK-a zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja jer su sve odlučne činjenice u ovom postupku pravilno utvrđene.

9. Slijedom navedenog, budući da žalba USKOK-a nije osnovana, a prvostupanjski sud nije ostvario povrede iz članka 476. stavak 1. ZKP/08.-22., trebalo ju je na temelju članka 482. ZKP/08.-22. odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

U Zagrebu 1. veljače 2023.

Predsjednik vijeća:

Ivan Turudić, univ.spec.crim.